

A Tocsik-szindróma

2012 május 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A múlt hét végén megdöbbent? hírt közölt a Bartók rádió a Népszabadságra hivatkozva. Eszerint a Budapesti Munkaügyi Bíróság elutasította azt a BKV-s keresetet, amelyet a cég egykori humánpolitikai igazgatón?jének kifizetett nagy összeg? végkielégítés semmissé tételére nyújtott be a közlekedési vállalat.

Mint ismeretes, az igazgatón? a közalkalmazotti törvényben meghatározott összeg többszörösét kapta, az effajta juttatásokat nevezték pofátlan végkielégítéseknek a kormányváltás után a fideszes politikusok. A hír szerint most a BKV kijelentette, hogy tudomásul veszi az ítéletet és nem fellebbez.

Mindez annál inkább meglep?, mivel a BKV szorult helyzetben van anyagilag, és ahhoz, hogy m?ködni tudjon, állami szubvencióra szorul. A kormány ennélfogva el is várja a BKV-tól, hogy maga is tegyen a veszteség csökkentéséért. Ezzel függ össze az általános járatcsökkentés és az utazási tarifák tetemes emelésének a terve is. Ilyen körülmények között a társadalom tagjaiban visszatetszést szül, hogy a vállalat még meg sem kísérli a fellebbezést az elhíresült ügyben. Lemond az említett több tízmilliós végkielégítési pénzr?l, ám további terheket zúdít az adófizet?kre. A BKV belenyugvása helytelen, mivel igenis lenne esély a per megnyerésére.

A jogi helyzet ugyanis a következ?. E végkielégítés-kifizetéseknek kett?s céljuk volt a 2010-es parlamenti választások el?tt. Egyrészt a leköszön? Bajnai-kormány tisztában volt azzal, hogy a választások gy?ztese a Fidesz–KDNP lesz, s Orbán Viktor alakíthat kormányt. Ezért a baloldal a minisztériumokban és az állami tulajdonú gazdasági társaságokban kulcspozíciót betölt? embereinek hatalmas összeg? végkielégítéseket fizetett ki. Részben kárpótlásként a választások, s ezzel együtt a „húsos fazék” várható elvesztése miatt, részben pedig azért, hogy a tetemes összeg jelent?s részét adják át pártjuknak a választásikampány-költségek fedezésére. Ez a Tocsik-szindróma.

A végkielégítések kifizetésekor a munkaviszonyok átalakultak önfoglalkoztatási jogviszonnyá, ami az önfoglalkozatási irányelv alapján csak formálisan tartós vállalkozás vagy megbízás, tartalmilag viszont a munkajog szabályai érvényesek rá. Ám ha valaki alaposan megvizsgálja a Legfels?bb Bíróság ma is érvényben lév? 154. számú munkaügyi kollégiumi állásfoglalását, akkor világosan láthatja, hogy az ügyben rendeltetésellenes joggyakorlás, magyarán mondva joggal való visszaélés történt. Ez történt az állami közforgalmú közlekedési zrt.-knél is minden hasonló végkielégítés-fizetés esetében.

Ha ezekben az ügyekben csalás gyanúja miatt is elindulnának a büntet?eljárások, a nyomozás során minden bizonnyal kiderülne, hogy e végkielégítések egy része az MSZP-hez és az SZDSZ-hez került, vagyis a végkielégítés színlelt jogügylet volt, amely egy illegális párttámogatási ügyletet palástolt. A színlelt jogügylet pedig

a Ptk. 207. §-ának 6. bekezdése szerint semmis, az általa palástolt ügyletet pedig a tartalma szerint kell elbírálni, ami a jogellenessége miatt ugyancsak semmis. Ezenkívül a Ptk. 200. §-ának 2. bekezdése egyértelm?en kimondja, hogy nemcsak a jogszabályba ütköz? szerz?dés semmis, hanem az is, amely „nyilvánvalóan a jó erkölcsbe ütközik”.

Mindebb?l kit?nik, hogy három oldalról is teljesen megalapozott a kérdéses végkielégítések semmissé tételére vonatkozó közintézményi és kormányzati, valamint társadalmi igény. Mindez amellett szól, hogy a BKV-nak a lakossággal szemben is becsületbeli kötelessége lenne a per végigvitele, akár rendkívüli perorvoslat segítségével is, egészen a Kúriáig. Ellenkez? esetben joggal tartja igazságtalannak a közvélemény az újabb tarifaemeléseket. Ugyanígy a kormánynak is mindent meg kell tennie, hogy ezek a perek beinduljanak és sikerrel járjanak. Különösen fontos az ilyen visszás ügyek jogi és morális helyretétele akkor, amikor az emberek komoly megszorításokkal kénytelenek szembenézni.
Prugberger Tamás - maygarhirlap.hu

Ajánló